

[Justitsministeren.]

Det nu foreliggende forslag til en brandlov svarer i store træk til kommissionens udkast. Med hensyn til enkelthederne i ændringerne skal jeg henvise til de bemærkninger, der ledsager forslaget.

Forslaget indfører ikke store og epokegørende ændringer i brandvæsenets ordning. De nugældende love har givet mulighed for en smidig administration, således at brandvæsenet har kunnet gennemgå en rolig, fremadskridende udvikling, og i dag er det stort set på højde med tidens krav. Mange af bestemmelserne i lovene bærer dog præg af at være udformet med henblik på en tid, hvor samfundsforholdene var anderledes end i dag, og hvor den tekniske udvikling af brandvæsenet endnu ikke rigtig var begyndt. En revision af lovene er derfor påkrævet.

Som et typisk eksempel på den ajourføring af bestemmelserne, der har fundet sted, kan jeg nævne forslagets § 5, der indeholder den principielle bestemmelse om brandvæsenets opbygning. Det bestemmes, at en kommunes brandvæsen skal omfatte et motoriseret udrykningskorps samt for sognekommunernes vedkommende yderligere for hver brandkreds en stedlig redskabsstyrke med lettere slukningsmateriel. Denne opbygning af brandvæsenet, der er den normale i dag, er ikke fastlagt i de gældende love, men der foreligger justitsministerielle cirkulærer, hvori man fremhæver det ønskelige i, at brandvæsenet organiseres på denne måde.

Som et andet eksempel kan jeg nævne, at distriktsbrandinspektørordningen lovfæstes i forslagets § 17. Siden 1941 har man haft den ordning, at der beskikkes et antal, for tiden 6, distriktsbrandinspektører, der skal bistå med udøvelsen af tilsynet med kommunernes brandvæsen og være rådgivende for myndighederne i spørgsmål vedrørende brandvæsenet. Ordningen har virket godt, og man må regne med, at der fremover vil blive brug for flere end de nuværende 6 inspektører, hvis områder allerede er ved at være for store.

Det er også værd at fremhæve, at der nu i § 22 er givet tidssvarende regler for, hvem der har kommandoen på brandstedet ved brand på landet. Efter brandpolitiloven er det brandfogden, der har kommandoen,

men i praksis er forholdet det, at det næsten altid er lederen af udrykningskorpset, der står i spidsen for slukningsarbejdet, idet hans erfaring med hensyn til brandslukning nødvendigvis må være langt større end brandfogdens. Efter forslagets § 22 har lederen af udrykningskorpset normalt kommandoen ved brand på landet.

Medens det hidtil har været overladt til sognerådenes egen afgørelse, om der skulle ansættes en brandinspektør i kommunen, bestemmes det nu i § 7, at der skal udnævnes en brandinspektør i hver kommune. Efter de gældende regler har ledelsen af brandvæsenet på landet i mange tilfælde været overladt til de enkelte brandfogder. Jeg anser det for et fremskridt, at ansvaret for kommunens brandvæsen nu samles hos én enkelt mand. Brandinspektørens opgave bliver at lede kommunens eget brandvæsen og — såfremt kommunen har indgået slukningsoverenskomst med et andet brandvæsen — at have indseende med, at denne overenskomst overholdes. I forbindelse hermed står reglen i § 9, hvorefter justitsministeriet kan træffe bestemmelse om en særlig uddannelse blandt andet af brandinspektører.

Ny er også bestemmelsen i § 18 om et brandråd, der for hele landet skal være rådgivende for myndighederne i spørgsmål vedrørende brandvæsenet. Der findes for øjeblikket et brandudvalg, der er nedsat af justitsministeriet med den samme opgave, og som består af 4 medlemmer, hvoraf de 3 repræsenterer Dansk Brandværns-Komité, Dansk Brandinspektørforening og Københavns brandvæsen, medens den 4. repræsenterer justitsministeriet. Det nye brandråd adskiller sig herfra ved at have en mere omfattende medlemskreds. Brandrådet skal bestå af 7 medlemmer, hvoraf 3 udpeges af kommunale organisationer, 1, der skal repræsentere civilforsvaret, udnævnes efter forhandling med indenrigsministeren, 1 udnævnes efter indstilling af Dansk Brandinspektørforening, medens de resterende 2 medlemmer udpeges af justitsministeriet.

Foruden bestemmelser om brandvæsenets ordning og om, hvorledes der skal forholdes i tilfælde af ildebrand, indeholder lovforslaget også bestemmelser, der tager sigte på at formindske brandfaren og sikre forsvarlige sluknings- og redningsmuligheder for